

Novéna k Duchu svatému

Novéna může sloužit jako inspirace k osobní i společné modlitbě, zvláště před slavností Seslání Ducha svatého, dále před biřmováním, v rámci duchovní obnovy či před důležitými životními rozhodnutími.

Každý den novény má tři stěžejní části.

1. Četba Božího slova.
2. Rozjímání, ke kterému může posloužit předložené zamyšlení.
3. Modlitba, do které je každý den nabídnuto uvedení.

1. den: Touha, žízeň po Bohu

1) Texty Písma svatého Jan 7,37-39: V poslední, hlavní den svátků Ježíš stál v chrámě a hlasitě zvolal: "Kdo žízní, ať přijde ke mně a pije, ten, kdo ve mně věří. Jak říká Písmo, potečou proudy vod z jeho nitra." To řekl o Duchu, jehož měli dostat ti, kdo v něho uvěřili. Dosud totiž Duch nebyl dán, protože Ježíš nebyl ještě oslaven. Zj 21,5-6: A ten, který seděl na trůně, řekl: "Hle - všechno tvořím nové!" Pak dodal: "Napiš: Tato slova jsou spolehlivá a pravdivá." Také mi řekl: "Stalo se! Já jsem alfa i omega, začátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám pít z pramene živé vody zadarmo."

2) Zamyšlení

Jedním z předpokladů přijetí daru Ducha svatého je touha, žízeň po Bohu, po jeho lásce, pokoji a radosti, touha po božském životě v nás. Tato vnitřní žízeň je v nás již vyvolána skrytým působením Ducha svatého, který nás skrze ni zve k větší otevřenosti pro Boží působení v našich srdcích. Tato touha je čistě duchovní podstaty a nemůže ji utišit nikdo jiný, než Bůh sám. Svatý Augustin to vyjádřil ve svých Vyznáních: "Stvořil jsi nás pro sebe a nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v tobě" (Lib. 1,1: CCL 27,1), a v jednom svém kázání: "Až Bůh bude všechno ve všem, všechny touhy pominou" (Tract. 65,1-3: CCL 36,490-492). Tuto žízeň v nás Pán záměrně vyvolává svým slovem, svědectvím druhých, ale také nenaplněností z pozemských dober, kterými se člověk snaží tuto žízeň utišit. Všechny duchovní touhy - po modlitbě, po vnitřním pokoji, po svatosti, po spáse druhých - jsou vždy touhou po Duchu svatém. Je to odlesk touhy, kterou Bůh touží po člověku a jeho lásce, dříve než si člověk uvědomí svoji touhu po Bohu. Ježíšovo zvolání na kříži "Žízním" (Jan 19,28) je vyjádřením této Boží touhy po spáse každého člověka, po odpovědi lásky z naší strany, po tom, aby se v nás skrze Ducha svatého zrodil nový člověk. Je třeba tyto vnitřní touhy v nás nejprve postřehnout a odlišit od povrchních tužeb našeho života. Pak za tuto Božskou žízeň můžeme děkovat a také se jí můžeme oddat.

3) Uvedení do modlitby

Chval Pána za dar touhy a děkuj za žízeň po životě, po lásce, pokoji a štěstí, za žízeň po Bohu. Děkuj Pánu za jeho touhu po tobě. Pros za odpuštění, že jsi touhy v sobě zašlapal či je chtěl uspokojit mimo Boha, a pros o pravou touhu po Bohu, po Duchu svatém.

Novéna k Duchu svatému

2. den: Ježíš Kristus

1) Texty Písma svatého

Jan 7,37: Kdo žízní, ať přijde ke mně a pije. Jan 4,10.13-14: Ježíš ji na to řekl: "Kdybys znala Boží dar a věděla, kdo ti říká: 'Dej mi napít', spíše bys prosila ty jeho, aby ti dal živou vodu ... Každý, kdo se napije této vody, bude zase žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu já dám, nebude žíznit navěky, ale voda, kterou mu dám já, stane se v něm pramenem vody tryskající do života věčného."

2) Zamyšlení

Ježíš Kristus je ten, který v nás otevírá pramen živé vody. Setkání s ním se stává okamžikem, který mění lidský život. V Ježíši poznáváme Boha jako toho, který se dá nalézt, toho, který napřed hledá nás, přichází k nám, abychom my mohli přijít k Bohu. On stojí u dveří našeho srdce a čeká, až mu otevřeme (srov. Zj 3,20), aby nás mohl obdarovat Duchem svatým. On je ten, který s Otcem sesílá Ducha svatého stále znovu na svou církev a na každého z nás. Je třeba tedy znovu objevit Krista, přijít k němu a přijmout ho, otevřít své srdce jeho lásce a zamilovat si ho, zvolit si ho nově jako svého Pána a přítele. Uvěřit, že on je ten, který má klíč k mému novému životu v Duchu svatém. Jestliže chci, aby se Ježíš stal skutečně Pánem mého života, nemůže pánem být něco jiného, ani já sám. Tou nejčastější překážkou v působení Ducha svatého v nás je, že se nezřekneme sebe sama ve prospěch Krista, že nedovolíme Pánu Ježíši, aby se v našem životě ujal své vlády.

3) Uvedení do modlitby

Chval Pána a děkuj mu za to, že on je ten, který tě hledá, touží po tobě, čeká na tebe, přichází k tobě a přitom čeká, až ty přijdeš k němu. Děkuj mu za vše, co pro tebe v životě vykonal. Odpros za vzpoury svého života, slepotu, hluchotu a zatvrzelost svého srdce a popros o důvěrnost s Kristem. Otevři Pánu své srdce, pusť ho do svého života, dej mu důvěru a přijmi ho za svého Pána.

3. den: Dar Ducha a ovoce Ducha

1) Texty Písma svatého

Řím 5,5: Naděje však neklame, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán. Řím 8,9: Ale vy žijete ne podle těla, nýbrž podle Ducha, jestliže skutečně ve vás přebývá Duch Boží. Kdo totiž nemá Kristova Ducha, ten není jeho. Gal 5,22-23: Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost. Proti takovým věcem se nestaví žádný zákon.

2) Zamyšlení

Pán Ježíš slíbil dar Ducha svatého všem, kteří v něho uvěří. O letnicích seslal svého Ducha na apoštoly a na všechny, kteří s nimi setrvali na modlitbách. Po letnicích apoštol Petr řekl všem, kteří jeho kázáním byli zasaženi v srdci: "Obraťte se! A každý z vás ať se dá pokřtít ve jménu Ježíše Krista, aby vám byly odpuštěny hříchy, a jako dar dostanete Ducha svatého" (Sk 2,38). Také my jsme přijali dar

Novéna k Duchu svatému

Ducha svatého ve křtu, při biřmování, přijímáme ho v ostatních svátostech a když se s vírou modlíme nebo čteme Písmo svaté. Je to veliký dar, ve kterém je pro nás zahrnuto vše ostatní. Svátý Augustin řekl: "Duch svatý je zosobněná láska." Duch svatý v nás miluje Boha i lidi, je zdrojem naší naděje i víry. Projevuje se v našem životě různými vlastnostmi, jak je popsal apoštol Pavel: láskou, radostí, pokojem, shovívavostí, vlídností, dobrotou, věrností, tichostí a zdrženlivostí (srov. Gal 5,22-23). Tyto vlastnosti jsou neklamným znamením působení Ducha svatého. S darem Ducha svatého jsme přijali také plné odpuštění hříchů, smíření s Bohem a nový život, ve kterém jsme se stali Božími dětmi. On v nás uzdravuje vše nemocné a srovnává vše křivé. On v nás tvoří příbytek Nejsvětější Trojice a uvádí nás do vztahu ke všem božským osobám. Tvoří naši novou identitu. Tento Duch, kterého jsme již přijali, chce v nás stále rozmnožovat svoji přítomnost i působení.

3) Uvedení do modlitby

Chval Pána a děkuj mu za dar jeho lásky, za všechno, co ti již v životě dal, za dar života, za dar křtu, za dar víry, za milost obrácení. Děkuj za dar Ducha Posvětitel a Utěšitel, za dar Ducha lásky. Děkuj za mnohotvárné působení Ducha svatého ve svém životě. Pros za odpuštění své pýchy a soběstačnosti, ve které jsi chtěl žít bez Boha podle svých představ a ze svých sil, a pros o milost Ducha svatého, který dává pravý život. Obnov křestní slib.

4. den: Duch pravdy

1) Texty Písma svatého

Jan 14,16-17: Já budu prosit Otce, a dá vám jiného Přímluvce, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy. Svět ho nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná. Vy ho znáte, neboť přebývá u vás a bude ve vás. Jan 16,13: Až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy. On totiž nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší, a oznámí vám, co má přijít.

2) Zamyšlení

Přijetí Ducha svatého je úkon víry. Ježíš mluví o tom, že svět nemůže přijmout Ducha pravdy, protože ho nevidí a nezná (srov. Jan 14,17). Svět totiž nezná pravdu a brání se jí přijmout. Ani pro nás není snadné se zcela otevřít pro Ducha pravdy, který nás chce uvést nejen do pravdy o Bohu a o světě, ale především do pravdy o nás samotných. Lidé se bojí pravdy, poněvadž bývá nepřijemná. Ale to je jen jedna stránka pravdy, ona také osvobozuje. "Poznáte pravdu, a pravda vás osvobodí" (Jan 8,31), řekl Ježíš židům. Ti to však nepřijali. Chceme-li přijmout Ducha pravdy, je třeba se ve víře otevřít novému pohledu na náš život, na nás samotné, a neurčovat dopředu, kam až Duch svatý může vstoupit a kam ne, na co může posvítit a na co ne, co mu dovolíme vykonat a co nikoliv. Naše vnitřní výhrady a nevydanosti způsobují, že Duch svatý nemůže zcela proniknout naši bytost. V Duchu svatém se postavme proti lžím o nás, které nám řekli jiní lidé, proti představám, které máme o sobě a o svém životě, proti pochybnostem, které námi zmítají, proti vnitřní přetvářce a neupřímnosti. Toho všeho se zřekněme,

Novéna k Duchu svatému

abychom mohli přijmout Boží pohled na nás. Bůh chce, abychom byli sami sebou, on nás miluje a přijímá nás takové, jací jsme, a tím nás uschopňuje přijmout sebe, druhé i okolnosti našeho života.

3) Uvedení do modlitby

Chval Pána a děkuj mu za pravdu, do které tě svým Duchem uvádí. Děkuj mu za pravé poznání smyslu života, životních hodnot, za rozlišení pravdy a lži, dobra a zla. A hlavně mu poděkuj za to, že se smíš poznávat takový, jaký jsi a jakým tě chce mít Bůh. Odpros za chvíle, kdy ses bránil pravdivému pohledu na život a na sebe, kdy jsi raději naslouchal lžím a polopravdám. Pros Pána, aby ti dal odvahu k pravdě, ať je jakákoliv, a aby ti dal odvahu se postavit proti vší polopravdě a lži ve tvém životě, ať už o tobě či o druhých. Pros o lásku k pravdě.

5. den: Usvědčování z hříchů a odpuštění

1) Texty Písma svatého

Jan 16,8-9: A on, až přijde, usvědčí svět ze hřichu, ze spravedlnosti a ze soudu. Hřích je v tom, že ve mně nevěří. Zach 12,10: Na dům Davidův, na toho, jenž sídlí v Jeruzalémě, vylijí Ducha milosti a proseb o smilování.

2) Zamyšlení

Přijmout Ducha svatého a nechat ho v sobě působit znamená také rozejít se s hřichem, s hříšnými postoji a nechat se z hřichu usvědčovat. Náš největší hřích však není většinou nějaký skutek, ale náš život fakticky bez Boha, kdy se řídíme pouze svou vůlí, žijeme ze své síly, podle svých představ a ve středu svého života máme svoje já, kolem kterého se točí naše zájmy. Duch svatý, který chce přijít v plnosti do našeho života, nás usvědčuje z této sebestřednosti, samolibosti a pýchy, jíž se projevuje naše faktická nevěra. Život podle naší vůle a ne podle vůle Boží, z naší síly a ne ze síly Ducha, nazývá apoštol Pavel životem podle těla. "Nuže, bratři, nejsme vázáni povinnostmi k tělu, že bychom museli žít, jak chce tělo. Žijeme-li totiž tak, jak chce tělo, musíme umřít; jestliže však s pomocí Ducha ničíte záludnosti těla, budete žít" (Řím 8,12-13). Život v dobrovolné závislosti na Bohu není snadný, ale je krásný. Každý z nás se musí rozhodnout a denně rozhodovat, kdo bude ve středu jeho života, jestli on sám, nebo Bůh, který dává svou milost pokorným a Ducha svatého těm, kdo ho poslouchají (srov. Sk 5,32).

3) Uvedení do modlitby

Chval Pána za to, že přišel, aby nás vykoupil a vynesl na světlo věci skryté, abychom více nechodili v temnotě. Děkuj mu za dar poznání vlastní hříšnosti a ubohosti, sebestřednosti, samolibosti a nevěry. Děkuj za dar odpuštění. Pros za odpuštění především své nechoty přiznávat svůj hřích, nechat se usvědčovat z hřichu a měnit životní postoje. Pros o Ducha svatého, který usvědčuje i odpouští, o Ducha proseb o smilování, o Ducha pravého pokání.

6. den: Svoboda

1) Texty Písma svatého

Novéna k Duchu svatému

2 Kor 3,17: Ten Pán je však Duch; a kde je Duch Páně, tam je svoboda. Gal 5,16-18: Chci říci toto: Žijte duchovně, a nepropadnete žádostem těla. Tělo totiž touží proti duchu a duch zase proti tělu. Mezi nimi je vzájemný odpor, takže neděláte, co byste chtěli. Jestliže však se necháváte vést Duchem, nejste už pod Zákonem. Řím 8,2: Vždyť zákon Ducha, který dává život v Kristu Ježíši, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti.

2) Zamyšlení

Pán Ježíš nám přinesl pravou svobodu, kterou v Duchu svatém může zakusit každý, kdo se nechá osvobodit a kdo se pod vedením Ducha svatého učí v této svobodě žít. To, co nás nejvíce zotročuje, je hřích, satan a strach ze smrti. V tom všem můžeme zakusit osvobození skrze víru v Ježíše Krista. Není však snadné si tuto svobodu uchovat a plně v ní žít. V konkrétním životě na sobě zakoušíme, kolik věcí nás vnitřně poutá, na čem jsme závislí, co nás ovlivňuje. Záleží na nás, chceme-li žít v plné svobodě dětí Božích, nebo se necháme zotročovat. Duch svatý v nás nepůsobí proti naší vůli a čeká na naši svobodnou poslušnost, oddanost a spolupráci.

Je třeba se nechat Duchem svatým uvádět do plné svobody a učit se poslouchat v každodenním životě. Trpělivě Pánu předkládat svoje vzdory, zatvrzelosti a svévolná rozhodnutí, která nás tolik vnitřně ochromují a uzavírají Duchu svatému. Celý život se učíme poslouchat v nejobyčejnějších věcech, v plnění přikázání, v žití stavovských povinností, v poslušnosti druhému člověku a ve zřikání se svého názoru a pohledu, v přijetí událostí, které nemůžeme změnit. Tak můžeme s milostí Boží překonávat každý den lpění na sobě a zřikat se sebe sama. Tím vším vrůstáme do plné svobody Ježíšovy, svobody pro Otcovu vůli a pro vedení Duchem svatým.

3) Uvedení do modlitby

Chval Pána za to, že tě osvobodil od hříchu, od satana a od smrti. Děkuj mu za svobodu, ve které se nemusíš bát, za rozvázání všech vnitřních i vnějších pout. Odpros za to, že ses častokrát nechal dobrovolně fascinovat a spoutávat tím, co k Bohu nevede, že ses nechtěl vymanit z vazeb, vztahů a závislostí, které tě zotročovali, že sis v sobě choval staré bolesti a zranění, které tě ochromovaly. Odpros za svoji neposlušnost. Pros o Ducha svatého k vnitřnímu osvobození, vymanění z vnitřních závislostí a urovnání celého vnitřního života. Pros za schopnost nechat se Bohem vést.

7. den: "Abba, Otče!"

1) Texty Písma svatého

Řím 8,14-15: Neboť všichni, kdo se dávají vést Božím Duchem, jsou Boží synové. Nedostali jste přece ducha otroctví, že byste museli zase žít ve strachu. Dostali jste však ducha těch, kdo byli přijati za vlastní, a proto můžete volat: "Abba, Otče!" Gal 4,6: A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: "Abba, Otče!"

Novéna k Duchu svatému

2) Zamyšlení

Písmo svaté nám zprostředkovává svědectví o Ježíšově jedinečném vztahu k Otci, který byl nejdůvěrněji vyjádřen jediným slovem: Abba. V tomto slově bylo zahrnuto celé jeho poslání a celý jeho život. Toto Abba v aramejštině, mateřské řeči Ježíšově, znamená zdobně důvěrné oslovení otce - naše "tatínku".

V Duchu svatém se podílíme na této Ježíšově modlitbě a na jeho lidské zkušenosti synovství. Sami bychom se nikdy nemohli odvážit přivlastnit si ve svém vztahu k Bohu toto Abba, kdyby nás k tomu sám Ježíš nevyzval a kdyby nás k tomu nevedl Duch svatý. Je to privilegium, nás křesťanů, že smíme k Bohu přicházet v této důvěryplné, dětině atmosféře. Ježíš nás tím uvádí do svého vztahu k Otci a my smíme na sobě zažívat a prociťovat tutěž Otcovu blízkost jako on. V této blízkosti spočívá také zvláštní účinnost naší modlitby. Duch svatý nás v modlitbě uvádí do zcela důvěrné, intimní lásky k Otci, a tím boří všechnu nedůvěru, ničí chlad a odtažitost, dává nám prožít radost Božího dítěte. Važme si tohoto privilegia a učme se naslouchat Duchu svatému, který se v nás takto modlí. Přidejme k tomu svůj hlas a svoje city, svoji lásku i oddanost.

3) Uvedení do modlitby

Chval Pána za jeho vztah k nebeskému Otci a děkuj mu, že nám ho odhalil, že nás přivedl k Otci a učí nás modlit se tak, jak se modlil on. Děkuj mu za Ducha synovství a za to, že smíš Boha mít jako svého tatínka (Abba). Odpros za životní postoje vzpoury a vzteku, kdy ses vnitřně stavěl proti Otci a vyčítal mu všechno možné, kdy jsi ztotožňoval Otce, Otce nebeského, s našimi pozemskými otci a nechal se tím zraňovat a vzdalovat od jeho náruče. Pros o Ducha synovství a o důvěrnost k Otci, o to, aby Duch svatý v tobě volal: Abba. I ty ze svého srdce volej: Abba, Otče! A pros, abys směl prožít radost Božího dítěte, prožít, co to znamená být milovaným dítětem Božím.

8. den: Duch svatý se modlí v nás

1) Texty Písma svatého

Gal 4,6: A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: "Abba, Otče!" Řím 8,26-27: Právě tak i Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vlastně modlit. A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit, a Bůh, který zkoumá srdce, ví, co Duch žádá, a že jeho přímluva za křesťany je ve shodě s Boží vůlí.

2) Zamyšlení

Jednou z velkých překážek v působení Ducha svatého v nás je naše neschopnost přijmout svoji slabost. Všichni jsme slabí, ale ne všichni si to umíme přiznat. Slabost považujeme za něco nepatřičného, odmítáme ji, a tím se uzavíráme Boží pomoci. Tvrdíme-li v životě s Bohem, že vše umíme, že se také umíme modlit, jak můžeme zakusit přítomnost Ducha svatého v naší modlitbě? Církev učí, že kdykoliv se začínáme modlit, Duch svatý nás předchází svou milostí a přitahuje

Novéna k Duchu svatému

nás na cestu modlitby (srv. KKC 2670). Duch svatý nás tedy už vede k modlitbě a postupně jako učitel modlitby nás krok za krokem učí modlit se. Ale nejen to, on se modlí v nás. Sv. Jan Zlatoústý v jednom ze svých kázání řekl, že "modlitba je nevýslovná láska, která nepochází z lidí, ale má původ v božské milosti." (Supp., Hom. 6, De precatione: PG 64,462-6) Proto je třeba dávat Duchu svatému prostor v modlitbě, což není samozřejmě všem lidem. Svou mnohmluvností či roztěkaností bráníme Duchu svatému, aby se v nás modlil. Trpíme přemírou ustavičného víru myšlenek, představ, fantazie, která je zamořena zbytečnými vjemy a obrazy. Proto se v nás Duch svatý těžko může projevit.

Je třeba usilovat o tichost srdce, která je opakem rozptýlenosti, zvědavosti a upovídání. Musíme se učit přebývat v srdci, sestupovat do srdce, modlit se srdcem a žít v pokoji srdce. Dáme-li v modlitbě prostor Duchu svatému skrze ticho a naslouchání, on rozhoří naše srdce, upoutá naši pozornost na Krista a povede nás k tomu, abychom Ježíše oslavovali (srov. Jan 16,14). Duch svatý nás vede ke chvále, díky které překonáváme své slabosti a zotročení a můžeme zažít uzdravení a očistění. Duch svatý nás v modlitbě vede k poznání Otcovy vůle a k vytrvalosti a věrnosti v modlitbě.

3) Uvedení do modlitby

Chval Pána za Ducha svatého, který se v nás modlí, který nás vede k Otci, který zná Boží vůli a přimlouvá se za nás ve shodě s ní. Děkuj za dar modlitby a za chvíle, kdy prožíváš radost z Boha a touhu konat, co se Bohu líbí. Pros za odpuštění svého falešného sebevědomí, ve kterém sis myslel, že se umíš modlit a že se to sám naučíš. Odpros za to, že častokrát neuposlechl Boží pozvání k modlitbě. Odpros za vzpouru, s níž jsi odmítl zápasit se svou slabostí. Pros o Ducha svatého, aby se v tobě modlil. Pros o to, aby ti Pán pomohl otevřít se Duchu. Pros, abys přijal svoji slabost, ve které potřebuješ Ducha svatého, aby se v tobě modlil.

9. den: Dary pro službu v církvi

1) Texty Písma svatého

Ef 4,7-8.11-12: Ale každému z nás byly uděleny duchovní dary v takové míře, v jaké je chtěl Kristus dát. Proto se praví: 'Vystoupil vzhůru, odvedl zajatce a dal lidem dary.'

Tak určil jedny za apoštoly, jiné za kazatele mluvící pod vlivem vnuknutí, jiné za misionáře, jiné pak za pastýře a učitele, aby připravili křesťany k úkolům, které mají plnit, aby Kristovo tělo dělalo pokroky.

1 Kor 12, 4-11: Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha jsou však dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Jednomu totiž Duch dává dar moudrosti, jinému zas tentýž Duch poskytuje poznání, jinému se opět dostává víry od téhož Ducha, jiný zase má od téhož Ducha dar uzdravovat, jiný konat zázračné skutky, jiný

Novéna k Duchu svatému

promlouvat pod vlivem vnuknutí, jinému zase je dáno, aby dovedl rozeznávat, jakým duchem se co nese, jiný může mluvit rozličnými neznámými jazyky a jiný zase má dar, aby uměl vykládat, co tím jazykem bylo řečeno. To všechno působí jeden a týž Duch. On vhodně přiděluje každému zvlášť, jak chce.

1 Kor 14,1: Usilujte o to, abyste měli lásku. Horlivě se snažte o duchovní dary, hlavně však o to, abyste promlouvali pod vlivem vnuknutí.

2) Zamyšlení

V koncilní konstituci o církvi čteme: "Duch svatý rozděluje mezi věřící všech stavů zvláštní milosti, kterými se stávají schopnými a pohotovými k přijetí různých úkolů a poslání užitečných k obnově a růstu církve ... Tato charismata se mají přijímat vděčně a radostně, ať jsou oslnivá, či jen prostá a běžná, neboť jsou potřebám církve zvlášť přiměřená a užitečná." (LG 12) Duch svatý tedy dává zvláštní dary, kterými uschopňuje člověka k něčemu, co ho přesahuje, co je nad jeho lidské schopnosti. Tyto dary nemají za cíl posvěcení dotyčného člověka, jsou to dary pro službu ve společenství. Existuje mnoho těchto duchovních darů, kterými nás Duch svatý zahrnuje, aby stále oživoval svoji církev.

Duch svatý tyto dary dává každému tak, jak chce. Tyto dary nejsou znamením svatosti nositele, ale svatosti Boží. Bůh je může udělit i hříšníkovi, který o ně prosí, a skrze něho pak konat svoje znamení. V tom je vidět Boží velikost a Boží zájem o spásu každého člověka, poněvadž Bůh tyto dary dává kvůli druhým, kvůli růstu církve, kvůli spáse světa. Dary Ducha svatého hrají důležitou roli v duchovním budování církevní obce, v rozvoji společenství, a je třeba jim dát v našem životě to místo, které jim patří. Předpokladem pro přijetí darů a pro jejich správné užívání je pravidelný duchovní život ve společenství, vydanost Kristu, vzájemná jednota a skutečná láska. V církvi potřebujeme jeden druhého s jeho zvláštním obdarováním a službou. Církev potřebuje nás, lidi ochotné sloužit Bohu a druhým lidem, ale ochotné ne z vlastní síly a podle svých představ, ale z obdarování a pod vedením Ducha svatého.

3) Uvedení do modlitby

Chval Pána za dary, které dal lidem, za církev, kterou obdarovává a ve které smíš žít a v ní sloužit. Děkuj za obdarování druhých a také za dary, které dal tobě.

Odpros za nevděčnost vůči Pánu, pros za odpuštění, že jsi nechtěl některé dary přijmout nebo jsi nepřijal obdarování lidí kolem sebe. Pros o dary Ducha svatého, které potřebuješ ke službě. Pros o to, abys byl ochotný sloužit v církvi v moci a síle Ducha svatého.